

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Καθὰ ἐδημοσίευσεν ἐκ τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ἡ χθεσινὴ «Ἔρα», ὁ μέγας τίτλος τοῦ ἀστοῦ τοῦ Λονδίνου ἐδόθη τῷ Βασιλεῖ μας οὐχὶ ὡς ἀπλῶ ἡγεμόνι, ἀλλ' ὡς ἀντιπροσώπῳ μεγάλου ποτὲ (ἄχ!) ἔθνους ἐργαζομένου πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ πρὶν (ἄχ! ἄχ!) μεγαλείου.

Καὶ κατηγορηματικώτερον, ὁ τὴν πρότασιν ποιήσας ῥήτωρ κ. Βένετ εἶπε: «Τὸ δημαρχεῖον ἀπονέμει τὸν ὄψιστον αὐτοῦ τιμητικὸν τίτλον τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων ὡς δεῖγμα ἀπολήψεως πρὸς τὸ ἐνδοξον ἑλληνικὸν ἔθνος».

Ἄλλ' αὐτὰ εἶναι δλοφάνερα σημεῖα ὅτι τὸν τίτλον αὐτὸν τῆς εὐγενείας ὁ Δήμαρχος τοῦ Λονδίνου τὸν ἔδωκεν εἰς ὅλους μας, ὥστε ὅλοι μας εἴμεθα τῶρα ἄστοι τοῦ Λονδίνου καὶ ὄχι τῆς εὐώδους Κεκοπρίας.

Πιστεύομεν ὅτι καὶ τὴν χρυσὴν θήκην ἡ Α. Μ. ἢ θὰ τὴν κάμη θρύμματα διὰ νὰ πάρωμεν ὅλοι ἀπὸ ἓνα κομμάτι ἢ θὰ τὴν καταθέσωμεν εἰς κἀνὲν μουσεῖον ἢ εἰς καμμίαν πλατεῖαν ἢ εἰς τὴν κορυφὴν κἀνεὸς στύλου τοῦ Ὀλυμπίου Διός, διὰ νὰ τὴν ἀπολαμβάνωμεν ὅλοι ὡς κοινὸν κτῆμα».

Ἐπειδὴ ὅσο νὰ πάγῃ κἀνεὶς ἀπὸ τὴν Πλάκα εἰς τὸν «Ὀρφέα» χρειάζονται δύομισι ὥραις καὶ κἀτι, ὁ θίασος τοῦ «Ὀρφέως» ἀπεφάσισε νὰ μιμηθῇ τοὺς ἐπιτρόπους τῆς ἀγίας Εἰρήνης καὶ θὰ κάμνη καὶ αὐτὸς δύο λειτουργίας, ἤτοι δύο παραστάσεις, μίαν διὰ τοὺς Πατησιάνους καὶ ἄλλην διὰ τοὺς Πλακιώτας.

ΜΗ ΜΕ ΚΥΤΤΑΖΗΣ!

Συχνὰ πυκνὰ σ' τὸ πλάι μου περνᾶς,
Μὰ τὸ βαρὺ μοῦ κἀνεὶς καὶ μὲ σκάζεις
Καὶ μόνο κἀπου κἀπου μιά γυρνᾶς
Καὶ μὲ κυττάζεις.

Εἰς τὴ ματιά σου δὲν μπορεῖ κανεὶς
Ν' ἀντισταθῇ. Σὲ πειρασμὸ μὲ βάζεις. . .
Ἄ σουσουράδα! Ἄν δὲν μὲ συμπονηῖς
Τί μὲ κυττάζεις;

Κι' ἂν μ' ἀγαπᾶς, τὴν τόση δὰ χαρὰ
Γιατί ἀπὸ τὴ μύτη μοῦ τὴ βγάζεις,
Γιατί; Ἡ πάντα ἢ καμμιὰ φορὰ
Μὴ με κυττάζης!

Ἄράχνη.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Παραπονεῖται ἓνας εἰς τὸν φίλον του, ὅτι πάντοτε σκά-
νει ἀπὸ ζέστη.

— Ἐγὼ ποτέ, ἀπαντᾷ ἐκαίνοσ. Καὶ χειμῶνα καὶ καλο-
καίρι κοιμοῦμαι μὲ τρεῖς κουβέρταις. Μόνον τὸ καλοκαίρι...
ταῖς βάζω ἀπὸ κάτω.

ORPHÉE AU DESERT.

Κύριε Μὴ Χάνεσαι.

Τὴν πέμπτην τὸ βράδυ εἰς τὰς ἑννέα παρὰ τέταρτον ἐξε-
κινήσαμε μὲ τὸν ἄνδρα μου ἀπὸ τὸ παλαιὸν Σολωμεῖον
διὰ τὸν Ὀρφέα τοῦ Βιθυνοῦ καὶ εἰς τὰς ἑννέα ἀκριβῶς
[καλὰ τὸ ὑπελόγησε ὁ κ. Καμπούρογλου τῆς Ἐφημερίδος]
ἐφθάσαμεν κατασκοπισμένοι εἰς τὸ μεταξὺ Πατησιῶν καὶ
Ἀθηναίων θέατρον.

Μὲ κόπον πολὺν καὶ μὲ τὰ συνήθη σφραξήματα ἐπή-
ραμε δύο εἰσιτήρια, ἀριθ. 504 καὶ 505.

Διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὰς θέσεις μας ἐβουτήξαμε τὰ πό-
δια μας μέσθ σὲ μιὰ πιθαμὴ σκόνι, διότι καὶ ἡ εἴσοδος καὶ
ἡ πλατεῖα καὶ οἱ διάδρομοι καὶ ἡ αὐλὴ τοῦ θεάτρου ἦσαν
ἀκατάβρεκτα!

Φαίνεται ὅτι ὁ Δημητράκης ὁ Σούτσος, ὁ σκονισμένος δή-
μαρχός μας, ἐξεπόμπησεν ἐπίτηδες καὶ εἰς αὐτὸ τὸ κτῆμα
τοῦ προκατόχου του Παναγῆ Κυριακοῦ ὅλην τὴν σκόνι τῆς
δόδου τῶν Πατησιῶν, διὰ νὰ τὸν κομπρομετᾶρη εἰς τοὺς
Ἀθηναίους.

Θεέ μου! τί σκόνι ἦτον ἐκεῖνον! Ἀληθῆς «Orphée aux
enfens τοῦ Σούτσου,» διότι πράγματι enfer, δηλ. κόλασιν,
μᾶς κατήνησε τὰς Ἀθήνας ὁ νεαρὸς δήμαρχός μας μὲ τὴν
σκόνι του!

En fin!

Orphée aux enfens τοῦ Σούτσου, ἢ Orphée au désert
τοῦ Κυριακοῦ, ἢ τοῦ Βιθυνοῦ, μᾶς εἶναι ἀδιάφορον· ἀφοῦ
ἅπαξ ἐδώσαμεν τὸν παρὰ μας καὶ ἐσκοπίσθημεν χάριν αὐ-
τοῦ ἐννοοῦσαμεν λοιπὸν ν' ἀκούσωμεν τὸν ἀγαπητόν μας
θίασον «ὁ Μένανδρος» διδάσκοντα τὸ, à la portée de
tout le monde, ὠραῖον δράμα, «Οἱ πτωχοὶ τῶν Παρισίων»
τὸ ὁποῖον πλῆθος ἀπειρον Φουκαράδων τῶν Πατησιῶν καὶ
τῶν Ἀθηναίων ἔτρεξε νὰ ἴδῃ.

Αἱ πρῶται μοῦ ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ νέου θεάτρου (ἐννοῶ
τοῦ Θεάτρου, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ καλοῦ Ἑλληνοδραματικοῦ
θίασου) δὲν ὑπῆρξαν καλαί. Ἴσως αὐταὶ μεταβληθῶσι.

Καὶ πρῶτον.

Ἀνάγκη λεωφορεῖων ἵνα ὁ κόσμος μεταβαλὴν εὐθυνώτε-
ρον ἐκεῖ. Διατί, κύριε Δεμασκηνέ, δὲν ὠφελείσθε τῆς εὐ-
καιρίας;

Κατάβρεγμα καλὸ ἀπὸ τοῦ Πολυτεχνείου μέχρι τῆς σκη-
νῆς τοῦ θεάτρου.

Ζωηρότερος φωτισμὸς ἀπὸ τῆς εἰσόδου, μέχρι τῆς σκηνῆς
τοῦ θεάτρου — καὶ πέραν εἰ δυνατόν αὐτῆς.

Νὰ κλεισθῶσιν ὅλοι οἱ λάκκοι καὶ χάνδακες.

Τὰ καθίσματα νὰ κλεισθῶσιν εἰ δυνατόν καὶ διὰ πολλοὺς
λόγους, οὐς ἐννοεῖ ὁ κ. Βιθυνὸς νὰ χωρισθῶσι. Προχθὲς
τρεῖς θεαταὶ ἐκάθηντο εἰς δύο θέσεις καὶ πέντε εἰς τρεῖς
τοιαύτας!

Νὰ λείψουν αἱ καρτέλαις ἀπὸ τοὺς διαδρόμους, ὅπερ ἀ-
τοπώτατον.

Ἡ ὀρχήστρα νὰ καταστῇ ἀξία τοῦ καλοῦ διευθυντοῦ τῆς
καὶ νὰ μὴν ἐκτελῇ τὰ παναρχαιότατα ἐκεῖνα τεμάχια, ἄ-
περ καὶ αὐτὸς ὁ λαὸς ἐβαρύνθη.

Τὸ ἐκ τοῦ φωτισμοῦ προερχόμενον θορυβωδέστατον, φροῦ,
φροῦ, γροῦ, γροῦ, σὲ κάμνει νὰ ὑποθέτῃς ὅτι εὐρίσκεσαι ἐν
θεάτρῳ ἐπὶ ἀτμοπλοίου, ἢ σιδηροδρόμου, ὧν ἡ μηχανὴ εἰς
ἀέννησον ἐξάτμισιν διατελεῖ.

Τὰ ποτὰ, γλυκίσματα, φαγητὰ, μεζελλίγια, ὁ ζῦθος καὶ οἱ
οἶνοι, δὲν ἦσαν πρῶτης . . . κατὰ τὴν πρῶτην παραστάσιν.

Τὸ δράμα ἐδιδάχθη ἀριστὰ ἐπιτυχῶς. Ἐὰν ἐτελείωνε μὲ τὴν καταλληλοτάτην ἐκείνην λέξιν «Κανάλιαν» καὶ ἐὰν ἔλειπον τὰ θεοῦ ἐκεῖνα μοιρολόγια τοῦ Τ. . . καὶ τῆς Π. . . τὸ κοινὸν θ' ἀπῆρχετο κατενθουσιασμένον ἐκ τοῦ πολλὰ ὠραῖα περιέχοντος αὐτοῦ δράματος. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ λύσις τοῦ ὑπῆρξε φαιδρὰ καὶ ζωηρὰ καὶ ἐχειροκροτήθη ἐνθουσιῶδῶς ὑπὸ τοῦ κοινουῦ.

Ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ θεάτρου ὑπῆρξε πατῶ σε καὶ πατεῖε με, διότι καὶ σκοτεινὴ καὶ στενὴ ἦτο καὶ οὐδεμία προσοχὴ ἐδίδετο ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων περὶ τὴν κίνησιν τῶν ἀμαξῶν. Διὸ μικροῦ δεῖν νὰ ἐπέλθῃ τραγικὸν δυστύχημα εἰς φίλην κυρίαν, ἂν μὴ προελάμβανον αὐτὸ τολμηροὶ τινες νέοι.

Καὶ τώρα περιμένεις mon dernier mot. Θέλεις νὰ σὲ εἴπω, ἂν ἐγὼ, φανατικὴ ὑπὲρ τοῦ ἑλλ. θεάτρου, θὰ φοιτῶ τακτικῶς εἰς τὸν Ὀρφέα ἐν τῇ ἐρήμῳ [Orphée au désert];

Νὰ σὲ ἴπῳ.

Ἄν καὶ εὐνοῶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ καλοῦ θιάσου «Ὁ Μένανδρος» μὲ φαίνεται ὅτι θὰ τοὺς ἤκουα μὲ περισσοτέραν εὐχαρίστησιν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα τοῦ Χατζῆ Δημητρίου, καίτοι συμπῶ πλεῖστον πρὸς τὸν καλὸν Βιθυνὸν, διότι εἶναι παιδί μὲ καρδιά καὶ μὲ νοῦν ἐπιχειρηματικώτατον.

En attendant, mon cher «Μὴ Χάνεσαι» θὰ ἐπανέλθω καὶ ἀπόψε εἰς τὸν Ὀρφέα καὶ σοῦ ξαναγράψω.

Σουλτανίτσα Σκονισμένου.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἀπεπειρῶντο νὰ εὑρουν ἄλλοι τὴν παραγωγὴν τῆς λέξεως *πενθερά*.

Μεταξὺ τῶν συζητούντων ζωολόγος τις εἶπε :

— Νομίζω ὅτι αἱ *πενθεραὶ* καὶ αἱ *πάνθηρες* εἶναι τοῦ αὐτοῦ γένους.

ΤΟΛΟΥΤΙΝΗ ΡΙΓΩ TOLUTINE RIGAUD

Τὸ θαυμάσιον τοῦτο κοσμητικὸν ὕδωρ εἶναι αὐτόχρημα τὸ φυλακτήριον τῆς ὠραιότητος. Δροσιζεὶ καὶ μαλακύνει τὸ δέγμα, αὐξάνει τὴν λευκότητα καὶ ἀνθηρότητα αὐτοῦ.

Εἶναι ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅτι τελειότερον παρήγαγεν ἡ ἀρωματοποιία.

Ἡ ὑπεροχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς Κολωνίας, ἐπὶ τῶν μάλλον περιζητήτων *Vinaigre* καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς φλωρίδος εἶναι ἀδιαφιλονέκτητος.

Παρά Κ. Ὀλυμπέω φαρμακεμπόρω, 206 ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΟΝ ΦΥΡΑΜΑ ΤΟΥ ΡΙΓΩ PATE-DENTIFRICE RIGAUD et Co.

Τὸ φύραμα τοῦτο περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τονωτικὰ τῆς Κίνης στοιχεῖα, ἀναλυόμενον μετ' ὀλίγου ὕδατος παρέχει ἡμῖν γλίχρασμα καθ' ὅλα εὐάρεστον ὅπερ ἐπιτρεβόμενον διὰ τῆς ψήκτρας ἐπὶ τῶν ὀδόντων καθαρίζει αὐτοὺς, τοὺς λευκαίνει καὶ τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὴν τερηδόνα καὶ πᾶσαν ὀδονταλγίαν.

Παρά Κ. Ὀλυμπέω φαρμακεμπόρω, 206 ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ Ο ΑΠΟΛΛΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ὑπὸ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΖΟΥΝΗ.

Ἐντὸς τοῦ ὠραιότερου περιλισσίου κήπου ἐπήχθη πλουσιώτατον Ξενοδοχεῖον καὶ Καφενεῖον, μεταφέρον τὴν πολυτέλειαν τῶν πλαταιῶν εἰς τὴν ἐξοχὴν τῶν Κήπων.

Εἰς ποιότητα καὶ ποσότητα ἀνώτερα τὰ φαγητὰ τοῦ κ. Ζούνη, εἰς δὲ τὰς τιμὰς μυθῶδῶς κατώτερα, προσελκύουσι καθ' ἑκάστην πλεῖστον κόσμον καὶ ἐκτείνουσι τὴν ἀκτῖνα τῶν φαιδρῶν συνδαιτυμόνων, δειπνούντων ἐν μέσῳ ζωηρᾶς συναναστροφῆς, γελῶτων, καὶ ἐξ τὸ ὀλιγώτερον μουσικῶν ὀρχηστρῶν.

Ἴδου καὶ ὁ τιμοκατάλογος, ἐκπλήττων διὰ τῆς ἐφθηνίας του, διότι τὰ φαγητὰ ὅλα εἶναι **πρώτης ποιότητος** :

Τιμολόγιον ἐστιατορίου		Τιμολόγιον Καφενείου	
Σοῦπα	20	Γλύκισμα τραπεζιοῦ	40
Πιλάφι	20	Ὀπωρικά	30
Ψάρια	80	Ὀῖνος βητινίνης λεπτ.	20
Ἐντράδες διάφοροι	60	Ὀῖνοι διάφοροι ἐγχώριοι καὶ εὐρωπαϊκοὶ εἰς φιάλας, εἰς τὰς συνήθους τιμὰς.	
Ροσμπιφ	70		
Κοτελέττες	70		
Μπριζόλες	70		
Ψητὰ ἄρνη	70		
γαλόπουλα	80		
παπιά	80		
δαμαλάκι	80		
κοτόπουλα	80		
Ὁμελέττα	50		
Ζαμπόν	80		
Σαλάτες διάφοροι	30		
Τυριά Ἑρωπαϊκά	30		
Ἑλληνικά	20		
		Καφέες	15
		Λουκούμια	15
		Ροῦμι	15
		Ρακί	15
		Liqueurs διάφορα εὐρωπαϊκά	30
		Γλυκίσματα διάφορα	35
		Σουμάδα	40
		Λεμονάδα (μὲ λεμόνι)	40
		Βουινάδα	40
		Ζύθος ἐγχώριος	30
		Λεμονάδα Γκαζόζ	30

ΤΩ ΔΙΑΒΑΙΝΟΝΤΙ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΕΡΜΟΥ, ΑΡ. 61
ΦΩΝΑΖΕΙ: ΣΤΕΚΑ!

ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΣΤΕΚΟΥ.

Ἀρτίως ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης πέλους ψιθίνους, μορφῆς καὶ ποιότητος σχεδὸν παναμάδων, τιμῆς δὲ ἐλαχίστης, **σακκάκια** θερινὰ δι' ἄνδρας, **φανέλλας** δροσερωτάτας, **ὑποκάμισα** λευκὰ καὶ χρωματισμένα, **τσουράκια**, **ὀμπρέλλας**, **μπαστούνια** καὶ **χιλεις** δύο ἄλλα.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΦΘΗΝΑ.

ΥΔΩΡ ΤΟΥ Δ^{ΡΟΣ} ΤΡΙΚΟΣ
EAU DU D^R. TRIKOS

Καθαρίζει τὴν κεφαλὴν, ἐξαφανίζει τὴν πιτυρίδα, κατευνάζει τὸν κνισμὸν (φαγοῦραν), ἐξαλείφει τὰς ἐρυθρότητας τοῦ δέρματος, διατηρεῖ τὴν σιελπνότητα τῆς κόμης καὶ ἐμπεδίζει τὴν πτώσιν τῶν τριχῶν.

Φαρμακεμπορεῖον Κ. Ὀλυμπέου ὁδὸς Ἑρμοῦ 206.